

عنوان مقاله:

بررسی مضمون فقر در شعر حافظ ابراهیم و پروین اعتصامی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسن سوری - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

ابوالفضل یدالهی اصلان - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین مشکلات اجتماعی که همواره مورد توجه شاعران متعهد قرار داشته است پدیده فقر و عوامل پیدایش و پیامدهای ناشی از آن است. حافظ ابراهیم و پروین اعتصامی در اشعار خود ضمن بررسی موضوع فقر در جامعه به ذکر علتها و پیامدهای ناشی از آن پرداخته و راهکارهایی برای ریشه کن کردن این مشکل ارائه داده اند. در این پژوهش تلاش می شود با استفاده روش توصیفی و شیوه تحلیل محتوا، به بررسی تطبیقی پدیده فقر و مهم ترین عوامل و مظاهر آن در شعر حافظ ابراهیم و پروین اعتصامی پرداخته شود. بررسی شعر دو شاعر در این زمینه نشان می دهد که هر دو، شاعر، حاکمان و فقدان آگاهی اجتماعی در میان توده های مردم را به عنوان مهمترین عوامل فقر دانسته و بیتان را به عنوان مظاهر جلوه های فقر در جامعه مطرح کرده اند و از دعوت مردم به دستگیری از فقرا و دعوت از حاکمان برای رسیدگی به احوال فقرا، به عنوان مهم ترین راه های مبارزه با فقر سخن گفته اند.

کلمات کلیدی:

حافظ ابراهیم، پروین اعتصامی، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787293>

